Wersja zanonimizowana

Sprawa C-669/21

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

9 listopada 2021 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Tribunal Judicial da Comarca do Porto – Juízo Central Cível da Póvoa de Varzim (Portugalia)

Data postanowienia odsyłającego:

21 października 2021 r.

Powód:

Gencoal S.A.

Pozwany:

Conceito Norte – Consultadoria de Gestão, Lda.

BT

DOKUMENT ROBOCZY

Tribunal Judicial da Comarca do Porto

Juízo Central Cível da Póvoa de Varzim – Juiz 5

(sąd rejonowy w Porto,

Główny wydział cywilny w Póvoa de Varzim – Sąd 5)

[…]

<u>Odesłanie prejudycjalne:</u>

Powód, Gencoal, S.A. pozwał Conceito Norte – Consultoria de Gestão, Ld.ª i BT, odpowiednio, spółkę świadczącą usługi rachunkowe i dyplomowanego

księgowego odszkodowania w wysokości 110.665,47 EUR wraz z odsetkami liczonymi od dnia pozwu, z powodu złożenia po upływie terminu wniosku o zwrot VAT wspólnotowego dotyczącego 2017 r. do hiszpańskiego organu podatkowego w grudniu 2018 r., podczas gdy termin upływał w dniu 30 września tego roku.

Pozwany w odpowiedzi bronił stanowiska, zgodnie z którym przewidując, iż wniosek o zwrot należy złożyć w państwie członkowskim najpóźniej do dnia 30 września roku następującego po okresie zwrotu, art. 15 ust. 1 dyrektywy Rady 2008/9/WE z dnia 12 lutego i art. 8 DL nr 186/2009 (dekretu z mocą ustawy nr 186/2009) z dnia 12 sierpnia naruszają prawo Unii w dziedzinie podatku od wartości dodanej przewidziane w dyrektywie 2006/112/WE, która zastąpiła szóstą dyrektywę, ponieważ przewidują one dla podatnika VAT niemającego siedziby w państwie członkowskim zwrotu krótszy system – 9 miesięcy – niż dla podatnika mającego siedzibę w tym państwie członkowskim – 4 lata.

Postępowanie dowodowe wykazało:

1. W ramach działalności przemysłowej polegającej na konserwowaniu produktów rybołówstwa w oleju i innych sosach przeznaczonych do konserwowania powód kupuje ryby od przedsiębiorstw z siedzibą w Hiszpanii i korzysta ze świadczonych przez nie usług przechowywania.

2. W okresie do 1 stycznia do 31 grudnia 2017 r. powód nabył towary i usługi na terytorium hiszpańskim o łącznej wartości 1.103.067,25 EUR i zapłacił 110.665,47 EUR tytułem podatku od wartości dodanej.

3. Wniosek o zwrot wspomnianego w pkt 2 VAT został złożony za pomocą strony internetowej portugalskiego organu podatkowego w dniu 31 grudnia 2018 r., który skierował ten wniosek do hiszpańskiego organu podatkowego.

4. Hiszpański organ podatkowy odrzucił wniosek o zwrot, podając jako powód: termin na złożenie wniosku o zwrot rozpoczyna swój bieg następnego dnia po zakończeniu każdego kwartału lub każdego roku kalendarzowego i kończy się w dniu 30 września roku kalendarzowego następującego po roku, w którym zapłacono podatek, zgodnie z tym, co stanowi art. 31 ust. 4 dekretu królewskiego 1624/1992 z dnia 29 grudnia, rozporządzenie VAT.

Przy ocenie niniejszego sporu pojawia się pytanie, czy art. 31 ust. 1[1] i 4[2] dekretu królewskiego 1624/1992 z dnia 29 grudnia, będącego hiszpańskim

[1] „Los empresarios o profesionales no establecidos en el territorio de aplicación del Impuesto pero establecidos en la Comunidad (…), podrán solicitar la devolución de las cuotas del Impuesto sobre el Valor Añadido a que se refiere el artículo 119 de la Ley del Impuesto (…)" [Przedsiębiorcy lub osoby wykonujące jednoosobową działalność gospodarczą nie mający siedziby na terytorium stosowania podatku, ale wewnątrz Wspólnoty (…), mogą wnosić o zwrot kwot podatku od wartości dodanej, o którym mowa w art. 119 ustawy o podatku (…).

Wersja zanonimizowana

DOKUMENT ROBOCZY

odpowiednikiem rozporządzenia o VAT, jak również art. 15 ust. 1 dyrektywy 2008/9/CE z dnia 12 lutego 2008 r., przewidując, że termin na złożenie wniosku o zwrot podatku od wartości dodanej przez przedsiębiorców i osoby wykonujące jednoosobowo działalność gospodarczą, którzy nie mają siedziby na terytorium stosowania podatku, ale na terenie Wspólnoty [Unii Europejskiej] rozpoczyna swój bieg [pierwszego dnia] po zakończeniu każdego kwartału lub roku i kończy się w dniu 30 września roku następującego po roku, w którym zapłacone zostały odnośne kwoty podatku[3], a w konsekwencji, że wniosek o zwrot należy złożyć w państwie członkowskim siedziby do dnia 30 września roku następującego po okresie zwrotu, **naruszają zasadę neutralności podatkowej** (z konsekwencją na poziomie **neutralności w zakresie konkurencji i zasadę równości w aspekcie zakazu dyskryminacji)**, jaka wynika ze wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ustanowionego w motywach 4, 5, i 7 oraz art. 167, 170, 171 i 178 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r., zmienionej dyrektywą Rady 2008/8/WE z dnia 12 lutego 2008, jak również z prawa podstawowego ustanowionego w art. 41 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Pytanie jest tym bardziej zasadne, ponieważ art. 31 ust. 4 dekretu królewskiego 1624/1992 pozwala na zastosowanie odmiennego traktowania wobec przedsiębiorców/osób wykonujących samodzielnie działalność gospodarczą, którzy nie mają siedziby na terytorium hiszpańskim, względem przedsiębiorców/osób wykonujących samodzielnie działalność gospodarczą mających siedzibę na owym terytorium, ponieważ ci ostatni korzystają z systemu przewidzianego w art. 99 ust. 3[4] i 100[5] ustawy 37/1992 z dnia 28 grudnia, które to artykuły stanowią, że prawo do odliczenia VAT przez podatników może być wykonane w deklaracji rozliczającej dotyczącej okresu rozliczenia, w którym podatnik mający to prawo zapłacił kwoty podlegające odliczeniu, lub w kolejnych

2 „El plazo para la presentación de la solicitud de devolución se iniciará el día siguiente al final de cada trimestre natural o de cada año natural y concluirá el 30 de septiembre siguiente al año natural en el que se hayan soportado las cuotas a que se refiera" [termin na złożenie wniosku o zwrot rozpoczyna swój bieg w dniu następującym po końcu każdego kwartału danego roku kalendarzowego i kończy się w dniu 30 września roku kalendarzowego następującego po roku, w którym zapłacono kwoty, którego dotyczy ten wniosek].

3 W identyczny sposób w tym samym kontekście zwrotu na rzecz podatników niemających siedziby na terytorium kraju art. 8 DL nr 186/2009 z dnia 12 sierpnia przewiduje: „wniosek należy złożyć do państwa członkowskiego siedziby do dnia 30 września roku kalendarzowego następującego po roku, w którym podatek stał się wymagalny".

4 „El derecho a la deducción sólo podrá ejercitarse en la declaración-liquidación relativa al periodo de liquidación en que su titular haya soportado las cuotas deducibles o en las de los sucesivos, siempre que no hubiera transcurrido el plazo de cuatro años, contados a partir de nacimiento del mencionado derecho." [Prawo do odliczenia może zostać wykonane jedynie w deklaracji rozliczeniowej dotyczącej okresu, w których posiadacz tego prawa zapłacił kwoty podlegające odliczeniu, lub w kolejnych deklaracjach rozliczeniowych, o ile nie upłynął okres czterech lat liczony od chwili powstania tego prawa].

5 El derecho a la deducción caduca cuando el titular no lo hubiera ejercitado en los plazos y cuantías señalados en el artículo 99 de esta Ley. [Prawo do odliczenia wygasa, jeżeli jego posiadacz nie wykonał go w terminie czterech lat, o którym mowa w art. 99 niniejszej ustawy].

Wersja zanonimizowana

DOKUMENT ROBOCZY

deklaracjach, o ile nie upłynął okres **czterech** lat liczonych od dnia powstania omawianego prawa, które wygasa, jeżeli nie zostało wykonane w tym okresie.

Z uwagi na powyższe i zgodnie z art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, wobec pojawiającego się pytania, które ma charakter prejudycjalny względem niniejszego sporu, tutejszy sąd:

a) wnosi do Trybunału o orzeczenie w przedmiocie ww. pytania;

b) […] zawiesza postępowanie, do czasu wydania orzeczenia przez TSUE.

[…]

[…]

***

[…]

[…]

[…]

Póvoa de Varzim, 21 października 2021 r.

[…]

A Juiz de Direito

[sędzia]

[…]

DOKUMENT ROBOCZY

Wersja zanonimizowana